

PROP DE VOSALTRES

Advent. Preparar Nadal

Estimats diocesans:

Cada dia fem servir gran quantitat de paraules per a moltes funcions i finalitats. I, de tant usar-les, poden perdre el seu significat més genuí oblidant un aspecte important de la seva finalitat comunicativa. És el cas del verb **preparar** i el del seu reflexiu **preparar-se**. Diem que l'Advent és el període de temps en què els cristians es disposen a preparar Nadal. Accentuem, com és natural, els dos substantius —Advent i Nadal— i disminuïm la importància del verb que pot i ha d'ocupar la nostra atenció durant aquest temps. Enguany m'agradaria insistir en com el preparem.

En primer lloc, recorro al diccionari perquè aclareixi de forma gairebé immediata la finalitat de la nostra pretensió. Diu, del verb preparar «Disposar, posar alguna cosa de la manera adequada per a una certa cosa o una certa acció»; i continua després aportant-ne exemples: preparar la taula, preparar la terra per sembrar, preparar una sorpresa..., amb molts altres sinònims que descobreixen la varietat de situacions que engloba aquesta paraula. Si acudim al verb reflexiu veurem que incorpora la dimensió interior del subjecte i la seva capacitat d'actuació. També s'utilitza molt en imperatiu, com a invitació que algú o que un mateix prepari l'ànim per a una certa cosa. En tots dos usos, hi ha una cosa externa que serveix d'impacte i una cosa interna que exigeix la llibertat d'acceptació del subjecte i la responsabilitat de dur a terme la referida acció.

Els cristians comptem amb la gran varietat de preparacions que ens presenta la vida ordinària. No és estrany que aquest exercici l'aprofitem simultàniament per enfortir el nostre camí de fe cuidant l'ànim en aquest temps d'Advent per participar de l'alegria davant de l'esdeveniment més gran que van veure els humans: el Naixement de Jesús, Déu i Home, que acompanyarà per sempre les vicissituds de la humanitat. Sabem que tot acte singular i extraordinari exigeix en nosaltres una disposició adequada per viure i celebrar, de manera personal i comunitària, el fet que hem preparat i anunciat.

La comunitat eclesial prepara amb molta cura tot el que envolta el Naixement: els llums que brillen amb més quantitat i intensitat; els cants que fan somriure i enyorar la vida passada, el comunicar l'alegria del present i somiar en el futur anunciat pels

àngels; els menjars que ens faciliten la trobada i el compartir; els guarniments en domicilis i en espais comercials que ens recorden els moments de felicitat que transmet Nadal; les felicitacions escrites que enviem per correu postal o a través de les ones i pantalles per donar a conèixer els nostres desitjos de pau i justícia als més propers. I tants petits detalls que exigeixen una preparació conscient i meticulosa durant les quatre setmanes que dura aquest temps d'Advent. També preparem el nostre interior on es vincula la resposta responsable a l'oferiment del Senyor.

És cert que no volem pintar de color de rosa la nostra realitat amb embafadores repeticions que freguen l'infantilisme. Sabem i compartim la preparació de Nadal amb tots aquells que han sofert per la mort

d'un ésser estimat o per una malaltia greu diagnosticada, per una ruptura familiar o per haver suportat els efectes desastrosos del clima. Sense res per preparar, el nostre present és fosc, tràgic i sembla no tenir un futur acceptable. Així parlen tots els afectats. Ens falta força i esperança, tenacitat i bon ànim per caminar cap endavant. Agraïm les grans mostres de solidaritat del nostre voltant que persones desconegudes ens ofereixen per ajudar-nos a sortir del pou de l'angoixa i la desesperació.

Segurament tots nosaltres i aquests grups de germans que pateixen haurem de preparar el nostre cor per acollir la gratitud cap als altres sense perdre la confiança en el Nen que neix.

Rebeu el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La comunicació institucional, tema de la Trobada Ibèrica de comunicació

Les comissions episcopals per a les Comunicacions Socials de Portugal i Espanya es van reunir en la Trobada Ibèrica, que aquest any s'ha celebrat a la diòcesi de Canàries entre els dies 4 i 6 de novembre, per compartir el treball del darrer any i per abordar diferents elements d'interès comú.

El bisbe Salvador hi va assistir com a membre de la Comissió de les Comunicacions Socials de

la Conferència Episcopal Espanyola. En aquesta ocasió, el tema tractat pels bisbes ha estat la «Comunicació institucional de l'Església».

La dramàtica situació ocasionada per la Dana a València i el sud-est espanyol també va ser motiu de diàleg i de pregària durant la trobada, i va suscitar la comunió amb les víctimes, els seus familiars i amb les esglésies locals, per a qui van demanar força i esperança.

CERCA DE VOSOTROS

Adviento. Preparar la Navidad

Queridos diocesanos:

En la vida diaria abundan palabras que suelen utilizarse para muchas funciones, prestaciones y finalidades. Y, de tanto usarlas, pueden perder su significado más genuino olvidando un aspecto importante de su finalidad coloquial. Es el caso del verbo **preparar** o también su reflexivo **prepararse**. Decimos del Adviento que es el período de tiempo en el que los cristianos se disponen a preparar la Navidad. Acentuamos, como es natural, los dos sustantivos y disminuimos la importancia del verbo que debe y puede ocupar nuestra atención durante ese tiempo. De esta actividad temporal me gustaría insistir este año.

Acudo en primer lugar al diccionario porque aclara de forma casi inmediata la finalidad de nuestra pretensión. Dice del verbo preparar «Disponer, poner algo de la manera adecuada para cierta cosa o cierta acción» y continúa después aportando concreciones al mismo: preparar la mesa, preparar la tierra para sembrar, le preparamos una sorpresa... con otros muchos sinónimos que descubren la variedad de situaciones que se encierran en esta palabra. También podemos acudir al reflexivo que incorpora la dimensión interior del sujeto y su capacidad de actuación. Se usa también mucho en imperativo, como invitación a que alguien o que uno mismo prepare el ánimo para cierta cosa. En ambos modos hay algo externo que sirve de impacto y algo interno que exige la libertad de aceptación del sujeto y la responsabilidad de llevar a término la referida acción.

Los cristianos contamos con la gran variedad de preparaciones que nos presenta la vida ordinaria. No es extraño que este ejercicio lo aprovechemos simultáneamente para fortalecer nuestro camino de fe cuidando el ánimo en este tiempo de Adviento para participar de la alegría ante el acontecimiento más grande que vieron los humanos: el Nacimiento de Jesús, Dios y Hombre, que acompañará para siempre las vicisitudes de la humanidad entera. Sabemos que todo acto singular y extraordinario exige en nosotros una disposición adecuada para vivir y celebrar, personal y comunitariamente, el hecho que hemos preparado y anunciado.

La comunidad eclesial prepara con mucho cuidado todo lo que rodea el Nacimiento: las luces que brillan con más cantidad e intensidad; los cantos que hacen sonreír y añorar la vida pasada, comunicar la alegría del presente y soñar con el futuro anunciado por los ángeles; las comidas que nos facilitan el encuentro y el compartir; los adornos en domicilios y en espacios comerciales que nos recuerdan los momentos de felicidad que transmite el hecho celebrado; las felicitaciones escritas que enviamos por correo postal o a través de las ondas o pantallas para dar a conocer nuestros deseos de paz y justicia a nuestros semejantes. Y tantos pequeños detalles que exigen una preparación consciente y meticulosa durante las cuatro semanas que dura este tiempo de Adviento. También preparamos nuestro interior donde vincula la respuesta responsable al ofrecimiento del Señor.

Es cierto que no queremos pintar de color rosa nuestra realidad con empalagosas repeticiones que rozan el infantilismo. Sabemos y compartimos la preparación de la Navidad con todos aquellos que han sufrido por el fallecimiento de un ser querido o por una enfermedad grave diagnosticada, por una ruptura familiar o por haber soportado los efectos desastrosos del clima. No tenemos nada que preparar, nuestro presente es oscuro, trágico y parece no tener un futuro aceptable. Así hablan todos los afectados. Nos falta fortaleza y esperanza, teson y buen ánimo para caminar hacia adelante. Agradecemos las grandes muestras de solidaridad a nuestro alrededor que nos ofrecen desconocidos para ayudarnos a salir del pozo de la angustia y la desesperación.

Seguramente todos estos grupos de hermanos sufrientes tendrán que preparar su corazón para acoger la gratitud hacia los demás sin perder la confianza en el Niño que nace.

Recibid mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Assemblea de Càritas, obrint camí a l'esperança

Sota el lema «Obrim camí a l'esperança», Càritas Diocesana de Lleida va celebrar el passat 9 de novembre la seva Assemblea Diocesana a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana. La jornada va reunir persones voluntàries, treballadors, socis i col·laboradors de la xarxa de Càritas per reflexionar sobre la tasca social i caritativa de l'entitat i per establir els reptes de futur que marcaran la seva acció.

L'assemblea es va convertir en un espai de trobada, valoració i reconeixement per a tots aquells que formen part de la família de Càritas, així com en una oportunitat per fer balanç de les accions desenvolupades durant els últims quatre anys. Un dels moments destacats de la matinal va ser la conferència «L'acompanyament integral», a càrrec de Mar Galceran Peiró, referent de voluntariat de Càritas Bar-

celona, qui va abordar el valor de l'acompanyament en la missió social de Càritas.

Arrels Sant Ignasi aconsegueix renovar els serveis d'higiene

Arrels Sant Ignasi ha conclòs amb èxit la campanya de recaptació de fons «Roba Neta», l'objectiu de la qual era aconseguir 12.000 euros per renovar els serveis de bugaderia, rober i consigna d'Arrels Centre Obert. Aquest és un espai que ofereix a les persones en situació de sense sostre l'accés a roba neta, a poder deixar les seves pertinen-

ces i accedir a altres serveis bàsics.

La campanya ha recaptat un total de 10.745 euros en donatius de particulars, als quals s'hi afegeix una donació de rentadores i assecadores per part de l'empresa Llerda Serveis S.A., que contribueix de manera decisiva a assolir l'objectiu de renovació de l'equipament.

Es dissol la Pia Unió per a l'Apostolat de la Lectura

El bisbe Salvador ha signat un decret pel qual es dissol la Pia Unió per a l'Apostolat de la Lectura de Lleida. La manca de membres d'aquesta associació i la impossibilitat de trobar persones per relançar-la i formar una nova junta directiva després de vuit mesos, en part per la llunyania de

la societat actual respecte els elements i mitjans en què es basava l'Apostolat per desenvolupar les seves finalitats, han dut a aquesta extinció. Els béns de l'associació, un cop satisfets tots els deutes, passen a formar un fons econòmic per al manteniment de la Casa Sacerdotal.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'oració fa bategar la vida. Pot semblar una realitat abstracta, llunyana dels problemes. No obstant això, l'oració és essencial, perquè sols no podem tirar endavant. No som omnipotents, i quan algú creu ser-ho, fracassa» (1 de juliol).

@Pontifex_es: «Sense l'Esperit Sant l'Església roman inerta, la fe és una mera doctrina, la moral només un deure, la pastoral un simple treball. Amb Ell, en canvi, la fe és vida, l'amor del Senyor

ens conquereix i l'esperança reneix» (5 de juliol).

@Pontifex_es: «Sense esperança, seríem administradors, equilibristes del present i no profetes i constructors del futur» (7 de juliol).

@Pontifex_es: «Renovem el nostre compromís de resar i treballar per la pau: per la martiritzada Ucraïna, per Palestina i Israel, per Sudan, Myanmar i tots els pobles que sofreixen la guerra» (7 de juliol).

Sant Martí celebra la seva festa i els 50 anys del nou temple

La parròquia de Sant Martí, conjuntament amb l'Associació de Veïns de Jaume I, van celebrar plegats la festa de Sant Martí en la seva vigília, el 10 de novembre, festejant-lo com antic patró del barri. Els actes es van iniciar amb la sortida dels gegants del barri i el grup de grallers, per acompanyar les pubilles, l'hereu i la junta directiva de l'entitat veïnal fins a la parròquia de Sant Martí, on tingué lloc l'Eucaristia en honor al patró, celebrada pel bisbe Salvador i per Mn. Francisco José Ribas, rector de la parròquia.

La festa de Sant Martí ha coincidit enguany amb el 50 aniversari de la construcció de l'actual església parroquial, coneguda pels lleidatans com «Sant Martí nou».

La parròquia té els seus orígens a l'antiga església romànica de «Sant Martí vell», aixecada a les acaballes del s. XII.

El Catecumenat d'Adults planifica el curs

El Secretariat del Catecumenat d'Adults de la diòcesi es va reunir, el passat 5 de novembre a la parròquia del Carme per, entre altres qüestions, parlar de la divulgació del nou Catecisme d'Adults, així

com fer el recompte dels catecúmens de la diòcesi i planificar les trobades entre els catecúmens, catequistes, mossens i el bisbe Salvador per aquest curs pastoral. La reunió va tenir un moment formatiu on es va fer la lectura de l'article del bisbe de Solsona, Francesc Conesa, titulat «La parròquia, comunitat catecumenal», publicat al full diocesà d'aquella diòcesi el 27 d'octubre.

Paral·lelament, Tarragona va acollir les XVI Jornades de Formació de Catequistes, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi els dies 8, 9 i 10 de novembre, sota el títol de «Sembradors d'Esperança».

La col·laboració entre arxius, a debat al Primer Congrés Nacional

La tècnica de l'Arxiu Diocesà de Lleida Anna Esteve va participar, entre el 23 i el 25 d'octubre, al Primer Congrés Nacional d'Arxius, organitzat a Pamplona per la Subdirecció General dels Arxius Estatals. Esteve va participar en una taula rodona sobre «Avantatges i dificultats dels projectes col·laboratius», on es van posar de manifest els reptes i avantatges d'aquests pro-

jectes i es va destacar la necessitat de sumar esforços per a superar limitacions i per incrementar l'accés al patrimoni documental eclesiàstic.

L'esdeveniment va reunir més de quatre-cents professionals del sector arxivístic d'arreu de l'Estat espanyol.

REFLEXIONS

Com es viu amb Déu a dins?

A cabo de rebre el Cos de Crist en l'Eucaristia. He tornat a fer la comunió, avui sense la consegüent festa especial. I és que cada vegada que rebem a Jesús hauríem de celebrar-ho com si de la Primera Comunió es tractés. No és cap broma ni cap acudit, venim a menjar-nos a Déu. Més encara, minuts més tard de l'àpat fraterno, estem fent la digestió de Jesús.

Amb aquesta veritat de fe afrontem la realitat del sagrament de l'Eucaristia que tan fàcilment distorsionem o, fins i tot, pervertim. Celebrar el banquet eucarístic no és compartir el pa i el vi de l'últim sopar. És posar Jesús en comunió amb mi. Cos a cos. Com si es tractés d'una trobada conjugal. Jesús, el Senyor, passa a viure dintre meu.

És aquí on us proposo ser molt coherents en l'actitud amb la qual rebem el Senyor i quines conseqüències hauria de comportar haver tingut una experiència d'aquesta transcendència. El primer que haurem de sentir és un goig interior profund. Un estremiment sublim que, fins i tot, ens canviï el posat del cos i el rictus del rostre. Expressió sensible d'un torbament que afecti la sensibilitat de les cèl·lules corporals que s'han vist afectades per un nou ingredient sobrevingut: la presència de la Divinitat en el nostre cos humà. Semblantment a una intromissió d'un cos estrany en l'organisme que, en segons quines condicions, pot arribar a generar rebuig.

I tot seguit, sense poder-me estendre massa, un canvi de comportament per passar a ser divins en la nostra humanitat. És a dir, resumint, actuar com si fos Déu el qui es troba al meu lloc. Sobretot generant en nosaltres i al voltant nostre una difusió permanent d'amor i misericòrdia. Que on siguem es percebi que tot i tot-hom és estimat. Que ens inundi una font generadora d'una estimació que no s'esgota. Que puguin trobar en mi el rostre amorós de Déu. Després de rebre l'Eucaristia no podem quedar-nos indiferents a l'hora de repartir l'amor infinit amb què Déu ens ha obsequiat amb el Pa del Cel.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC).

4. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Dalmau o Dalmai

(Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe.

6. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i mr. (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asella, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.

8. □ Diumenge vinent, Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima (lit. hores: 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Fl 1,46.8-11 / Lc 1,26-38]. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

«Estigueu alerta pregant en tota ocasió»

Comencem un nou any litúrgic amb l'Advent i un nou cicle de lectures: enguany, el cicle C. Des del Concili Vaticà II els textos bíblics són molt més abundants a la litúrgia. No oblidem mai que les lectures bíbliques van adreçades a nosaltres, homes i dones del segle XXI. Advent, preparació de forma més immediata per a la celebració del naixement del nostre Salvador, per a la celebració de Nadal. Per això l'evangeli ens convida a estar a punt: *Estigueu atents sobre vosaltres... estigueu alerta pregant en tota ocasió*. Aquestes paraules les entenem com una exhortació a preparar-nos per viure els dies de la manifestació del Senyor però també per estar alerta pensant en la segona vinguda o vinguda de Crist a la fi dels temps. Per això també diu l'evangeli: *Hi haurà prodigis al sol, a la lluna, a les estrelles... llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol amb poder i amb una gran majestat*. Però la fi del món no ha de ser motiu de por: *Quan tot això comenci a succeir alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats*: és l'alliberament total, absolut, definitiu, a la fi dels temps. També l'apòstol Pau parla del *dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants*. És el mateix que diu Jeremies: *Vindran dies que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà... aquells dies serà salvat el país de Judà*. La salvació de Jesús no es limita al poble jueu; és la salvació de tot el món. I Jesús ens adverteix: *Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta*. Estigueu alerta pregant en tota ocasió. Hem d'estar vetllant esperant la vinguda de Jesucrist en el seu naixement però també a la fi del món. Ens hi hem de preparar en el dia a dia: pregària, sobrietat, no deixant-nos absorbir per les preocupacions d'aquest món nostre. Pau ens ha dit: *Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres*. Amor, oració, austeritat...: tot un programa per aquest Advent.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

► Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats. Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo, que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvara Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: "Señor-nuestra-justicia".»

► Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos. Y que así os fortalezca internamente, para que, cuando Jesús, nuestro Señor, vuelva acompañado de todos sus santos, os presentéis santos e irreprehensibles ante Dios, nuestro Padre.

En fin, hermanos, por Cristo Jesús os rogamos y exhortamos: Habéis aprendido de nosotros cómo proceder para agradar a Dios; pues proceded así y seguid adelante. Ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, enloquecidas por el estruendo del mar y el oleaje. Los hombres quedaran sin aliento por el miedo y la ansiedad ante los que se le viene encima al mundo, pues los astros se tambalearán. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y majestad.

Cuando empieza a suceder esto, levantaos, alzada la cabeza: se acerca vuestra liberación. Tened cuidado: no se os embote la mente con el vicio, la bebida y los agobios de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad siempre despiertos, pidiendo fuerza para escapar de todo lo que está por venir y mantenéos en pie ante el Hijo del hombre.»